

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Zuzany Bystřické a soudců Mariana Kokeše a Lubomíra Majerčíka, ve věci

žalobců: a) M. M.
b) M. M.
c) L. M.
všichni zastoupeni advokátkou JUDr. Paulínou Skaličkovou
sídlem Jindřicha Pruchy 310, 686 01 Uherské Hradiště

proti
žalovanému: Krajský úřad Zlínského kraje
sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 11. 2021, č. i. KUZZL 73485/2021,
sp. zn. KUSP 71105/2021 ÚP-Str,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobci **nemají** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Výše označeným rozhodnutím ze dne 1. 11. 2021, č. i. KUZZL 73485/2021, sp. zn. KUSP 71105/2021 ÚP-Str (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobců

a současně potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Uherský Ostroh, odboru stavebního úřadu a přestupkové agendy (dále jen „stavební úřad“) ze dne 17. 9. 2021 č. j. MUUO 2816/2021MIK, sp. zn. SU/3631/2020/SÚ-MIK. (dále jen „stavební rozhodnutí“), kterým stavební úřad rozhodl o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby ve věci „Stavební úpravy a přístavba a zpevněné plochy ke stávajícímu objektu číslo XA, který bude sloužit jako obslužný objekt Rybochovného zařízení“ (dále jen „stavba“) na pozemcích parc. č. XB (ostatní plocha) a XC (ostatní plocha) v katastrálním území X.

II. Shrnutí argumentů obsažených v žalobě

2. Ve včas podané žalobě žalobci navrhuji, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Napadené rozhodnutí je nesprávné, nezákonné a zasáhlo do veřejného subjektivního práva žalobců. Žalobci jednali v souladu s právními předpisy a v dobré víře, že jednají v souladu s dříve vydanými akty veřejné správy. Správní orgány se nevypořádaly s důkazy, které žalobci v průběhu řízení předložili.
3. Žalobci realizovali rekonstrukci stávající, dříve řádně povolené stavby, došlo k nahrazení zchátralých dřevěných komponentů jinými, nebyla realizována nová stavba. Jednali v zájmu ochrany nejen majetku osob, který vlivem povětrnostních a místních vlivů utrpěl poškození, ale zejména v zájmu ochrany veřejného zájmu na ochranu vod, aby chátrající chata nemohla vodní zdroj znečistit či ohrozit jeho nezávadnost. Stavbu stavěnou ze dřeva je po uplynutí určité doby nutno zrekonstruovat. Je zachován charakter původní stavby, nedošlo ke kompletní demolici původní stavby. Rekonstrukce a renovace proběhly na původní základové desce. Je třeba zohlednit konstrukční charakter původní stavby. Vzhledem k použitému materiálu byla nutná rekonstrukce rozsáhlejší. Stavba bude užívána k účelu, pro jaký byla v minulosti povolena. Rybářská bouda je místem, které je způsobilé sloužit k rekreaci osob a rybaření.
4. Žalobcům není známo, jakou projektovou dokumentaci má žalovaný na mysli (tvrzení, že stavba odpovídá výkresové části přiložené projektové dokumentace). Správní spis neobsahuje žádnou projektovou dokumentaci, která by obsahovala veškeré náležitosti projektové dokumentace stanovené vyhláškou a žalovaný z ní nemůže vycházet.
5. Žalobci předložili dokumenty od předchozích vlastníků. Z nich je zřejmé, že došlo k řádnému schválení výstavby. Na počátku 70. let došlo k několika správním řízením o odstranění staveb (chat), vždy však byla rozhodnutí o odstranění staveb jako nezákonná zrušena. Na B. M. byla v minulosti rybářská chata č. XA převedena a s ní veškerá práva a povinnosti s ní spojené. V dokumentech se konstatuje, na základě jakých konkrétních veřejnoprávních aktů byla výstavba předmětné rybářské boudy povolena, a že tato byla vybudována v souladu s veškerými tehdejšími právními předpisy.
6. Byl porušen princip jistoty, resp. princip rovnosti, v němž je obsažen požadavek předvídatelnosti práva a postupů orgánů veřejné moci při jeho aplikaci. V předmětné lokalitě je více obdobných objektů, které byly postaveny za totožných podmínek. U těchto objektů pak žádná pochybení ze strany orgánů veřejné správy shledána nebyla. Je tedy uplatňován nerovný přístup. Objekt byl řádně zkolaudován a byl vybudován v souladu s tehdejšími právními předpisy, veřejnoprávními akty a stanovisky dotčených orgánů. Případná rekonstrukce takto vybudovaného objektu nemůže tento stav zvrátit, jelikož by tím došlo k porušení principu právní jistoty. Žalovaný popsaný stav a dobrou víru žalobců nijak nereflektoval. V souvislosti s tímto žalobci odkazují na judikaturu Ústavního soudu, dle

které ke znakům právního státu patří také zásada právní jistoty, přičemž její nezbytnou součástí je předvídatelnost práva a postupu orgánů veřejné moci při jeho aplikaci (nálezy Ústavního soudu sp. zn. I. ÚS 420/09 a sp. zn. I. ÚS 520/06).

III. Shrnutí vyjádření žalovaného

7. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Původní objekt zanikl. Žalovaný nezpochybňuje legálnost původní stavby. S jejím zánikem však zanikla možnost její stavební úpravy, nástavby či přístavby. Z původní stavby se nedochovala žádná její část. Dispozice nové stavby odpovídá projektové dokumentaci připojené k žádosti o dodatečné povolení stavby. Není pravdou, že by spis žádnou projektovou dokumentaci neobsahoval. Žalovaný nehodnotil, zda je zpracována dle příslušné vyhlášky. Zjistil totiž skutečnost, která znemožnila žádosti o dodatečné povolení stavby vyhovět. Hlavním důvodem pro zamítnutí odvolání byla skutečnost, že dotčené orgány vydaly ke stavbě záporná závazná stanoviska. Z rozhodovací činnosti žalovaného skutečnost, že by v obdobných případech v dané lokalitě postupoval rozdílně, není známa. Žalovaný s předloženými důkazy vypořádal dostatečně.

IV. Replika žalobců

8. Žalobci setrvali na podané žalobě a na argumentaci vyjádřené v žalobě.

V. Posouzení věci soudem

9. Krajský soud v Brně (dále také „soud“) ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „soudní řád správní“), bez nařízení ústního jednání přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí stavebního úřadu včetně řízení předcházejícího jejich vydání, a shledal, že žaloba **není důvodná**.
10. Předmětem sporu v nynější věci je, zda se v případě žalobců jednalo o rekonstrukci či o novou stavbu a zda správní orgány porušily princip jistoty, rovnosti, tedy předvídatelnosti práva, pokud zamítli dodatečné povolení předmětné stavby žalobců.
11. Dle § 2 odst. 3 stavebního zákona se stavbou „rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání“.
12. Dle § 2 odst. 5 stavebního zákona je změnou dokončené stavby „a) nástavba, kterou se stavba zvyšuje, b) přístavba, kterou se stavba půdorysně rozšiřuje a která je vzájemně provozně propojena s dosavadní stavbou, c) stavební úprava, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby (...)“.
13. Dle § 76 odst. 1 stavebního zákona „umísťovat stavby nebo zařízení, jejich změny, měnit vliv jejich užívání na území, měnit využití území a chránit důležité zájmy v území lze jen na základě územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, nestanoví-li zákon jinak.“
14. Dle § 108 odst. 1 stavebního zákona se stavební povolení „vyžaduje u staveb všeho druhu bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, účel a dobu trvání, nestanoví-li tento zákon nebo zvláštní právní předpis jinak.“

15. Dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby „*vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nabrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.*“
16. Dle § 129 odst. 2 stavebního zákona „*stavební úřad zahájí řízení o odstranění stavby (...). V oznámení zahájení řízení vlastníka nebo stavebníka poučí o možnosti podat ve lhůtě 30 dnů od zahájení řízení žádost o dodatečné povolení stavby. Byla-li žádost o dodatečné povolení podána před zahájením řízení o odstranění stavby, má se za to, že byla podána v okamžiku zahájení řízení o odstranění stavby. Pokud stavebník nebo vlastník stavby požádá ve stanovené lhůtě o její dodatečné povolení, stavební úřad přeruší řízení o odstranění stavby a vede řízení o podané žádosti.*“
17. Dle § 129 odst. 3 stavebního zákona lze stavbu „*dodatečně povolit, pokud stavebník nebo její vlastník prokáže, že a) není umístěna v rozporu s cíli a úkoly územního plánování, politikou územního rozvoje, s územně plánovací dokumentací a s územním opatřením o stavební uzávěře nebo s územním opatřením o asanaci území nebo s předchozími rozhodnutími o území, b) není prováděna či provedena na pozemku, kde to zvláštní právní předpis zakazuje nebo omezuje, c) není v rozporu s obecnými požadavky na výstavbu nebo s veřejným zájmem chráněným zvláštním právním předpisem.*“
18. Dle ust. § 111 odst. 1 stavebního zákona „*stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda a) projektová dokumentace je zpracována v souladu s územním rozhodnutím nebo regulačním plánem nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nabrazující anebo územním souhlasem, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací, b) projektová dokumentace je úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, c) je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem, d) předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány.*“
19. Dle ust. § 51 odst. 3 správního řádu „*[j]e-li v souladu s požadavky § 3 zjištěna skutečnost, která znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. V ust. § 3 správního řádu je uvedeno, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.*“
20. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobci podali žádost o dodatečné povolení stavby. Stavební úřad při ohledání na místě samém zjistil, že na pozemcích parc. č. XB – ostatní plocha a XC – ostatní plocha v k. ú. X byla odstraněna bez povolení stavebního úřadu „*Rybářská bouda č. XA*“ a je zde prováděna výstavba nové rybářské chaty, kdy je již hotovo zastřešení stavby včetně oplechování, vnitřní omítky. Na místě samém byla pořízena fotodokumentace, která je součástí spisového materiálu. Stavební úřad obdržel nesouhlasné stanovisko Obvodního báňského úřadu pro území krajů Jihomoravského a Zlínského a nesouhlasné závazné stanovisko vodoprávního úřadu Městského úřadu Uherské Hradiště. Orgán územního plánování Městský úřad Uherské Hradiště, odbor stavebního úřadu a životního prostředí uvedl, že na základě provedeného místního šetření a na základě informací podaných stavebním úřadem, se nejedná o stavbu pro rybochovné zařízení a stavba není v souladu s územním plánem. Stavební úřad rozhodl o zamítnutí žádosti. Odvolání proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby bylo žalovaným

zamítnuto a rozhodnutí stavebního úřadu bylo potvrzeno. Z úřední činnosti je krajskému soudu známo, že posléze žalovaný rozhodl o nařízení odstranění stavby, přičemž tuto žalobu projednává zdejší soud pod sp. zn. 29 A 54/2022.

21. Předně je nutno v nynějším řízení zodpovědět otázku: jedná se v případě žalobců pouze o rekonstrukci původní stavby, tj. dřevěné chaty?
22. Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“) pojem rekonstrukce nezná. Z názvosloví stavebního zákona se obecně užívanému pojmu rekonstrukce nejvíce blíží *stavební úprava* dle § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona. Stavební úpravou je změna dokončené stavby, při které se zachovává vnější půdorysné i výškové ohraničení stavby. Za stavební úpravu se považuje rovněž zateplení. Změnou dokončené stavby je zajisté rekonstrukce i při jejím běžném, laickém chápání. Aby mohlo jít o změnu dokončené stavby, nesmí původní (dokončená) stavba zaniknout.
23. Problematikou zániku stavby se opakovaně zabýval Nejvyšší soud - „*nadzemní stavba zaniká a přestává být věcí ve smyslu práva tehdy, není-li již patrné dispoziční řešení prvního nadzemního podlaží*“ (např. rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 28. 5. 2003, sp. zn. 22 Cdo 2088/2001). K zániku stavby tedy dochází odstraněním obvodových zdí prvního nadzemního podlaží. Nejenom z tohoto rozsudku Nejvyššího soudu vycházel i Nejvyšší správní soud (dále také „NSS“): „*právní význam úplného odstranění stavby skladu až po úroveň základů spočívá navíc i v tom, že v takovém případě se již nejedná o stavební úpravu ani přístavbu stávajícího objektu. Jde o odstranění jedné stavby a vybudování stavby nové (...) Pro posouzení věci není podstatné, nakolik se nová stavba skladu původní stavbě podobá a nakolik se od ní má odchylovat*“ (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 3. 2014 č. j. 6 As 120/2013-41). Realizaci nové stavby nelze považovat za stavební úpravu, viz rozsudek NSS ze dne 28. 1. 2007 č. j. 8 As 31/2007-165: „*Odstranění převážné většiny původní stavby až do základů a následnou realizaci nové stavby s využitím několika fragmentů stavby původní nelze hodnotit jako stavební úpravu.*“
24. Z fotodokumentace obsažené ve správním spise soud zjistil, že původní dřevěná chata (rybářská bouda č. XA) byla odstraněna. Namísto ní žalobci na více než dvojnásobné ploše (původní plocha stavby byla o rozměrech 4,25 x 2,95 m) vybudovali novou betonovou základovou desku, na ní zděnou budovu (obvodové zdivo). Zastavěná plocha nového objektu byla o rozměrech 13,10 m x 6,00 m. Jedná se tedy o stavbu jiného půdorysu, z jiného materiálu a jiného konstrukčního řešení. Je zřejmé, že ke stavbě nebyl relevantním způsobem použit žádný konstrukční prvek z původní dřevěné chaty. Zdejší soud tak dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný, že se nejedná o rekonstrukci tak, jak je obecně vnímána, ani o stavební úpravu či jinou změnu dokončené stavby dle stavebního zákona (srov. rozsudek zdejšího soudu ze dne 31. 10. 2022, č. j. 22 A 85/2021-42, též nálezy Ústavního soudu ze dne 8. 4. 2004, sp. zn. II. ÚS 482/02, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 7. 2015, č. j. 4 As 106/2015-55, a ze dne 21. 1. 2021, č. j. 7 As 216/2019-32, bod 19). Tvzení žalobců, že rekonstrukce spočívala v pouhém nahrazení zchátralých dřevěných komponentů jinými, neodpovídá skutečnosti. Na shora položenou otázku je tak třeba odpovědět negativně.
25. K tomuto je třeba připomenout, že nová stavba byla realizována bez jakéhokoliv rozhodnutí či jiného úkonu stavebního úřadu. Pokud by žalobci skutečně prováděli rekonstrukci původní chaty, nemohli by ji realizovat bez příslušných povolení. Bez povolení je možné realizovat toliko stavební úpravy nezasahující do nosných konstrukcí stavby, neměnící vzhled stavby ani způsob užívání stavby (viz § 103 odst. 1 písm. d) stavebního zákona).

26. Žalobci uvádí, že jim není známo, jakou projektovou dokumentaci má žalovaný na mysli, jelikož správní spis neobsahuje žádnou projektovou dokumentaci obsahující veškeré náležitosti projektové dokumentace stanovené vyhláškou a žalovaný z ní nemůže vycházet. Jak správně žalovaný uvedl ve svém vyjádření k žalobě, správní spis obsahuje projektovou dokumentaci – žalobci ji předložili společně se žádostí o dodatečné povolení stavby (byť není tato písemnost nazvána jako „projektová dokumentace“). Skutečnost, zda tato obsahuje či neobsahuje veškeré náležitosti, nebyl žalovaný povinen zkoumat, jelikož byla zjištěna skutečnost, která znemožnila žádosti o dodatečné povolení stavby vyhovět. Žalovaný nebyl v takové situaci povinen vyzývat žalobce k odstranění vad podání (projektové dokumentace), jakož i posuzovat jeho správnost. Námitku tak nelze shledat důvodnou.
27. Nelze přisvědčit žalobcům stran námitky, že se žalovaný dostatečně nevypořádal s předloženými důkazy (vztahujícími se k historii původní stavby a jejím vlastníkům). Nutno konstatovat, že se zánikem původní stavby (dřevěné chaty) zanikla i oprávnění vyplývající z původního rozhodnutí o jejím povolení, pročez předložené písemnosti nejsou pro nynější případ relevantní. Původní rozhodnutí se vztahovalo na původní stavbu na předmětných pozemcích a na základě tohoto povolení nemohli vlastníci stavby poté, co původní stavba zanikla, umístit na předmětných pozemcích novou stavbu. Není nutné se tedy zabývat tím, zda byla původní stavba postavena v souladu s právním řádem a veřejnoprávními akty, či nikoliv. V nyní řešené věci jde o novou stavbu. To, zda žalobci postupovali v dobré víře v souladu s veřejnoprávními akty, na které odkazují, není pro řešenou věc podstatné. Tyto se týkaly toliko legality původní stavby. V posuzovaném případě nešlo o rekonstrukci původní stavby a její legalita je tak bezpředmětná. Podstatné je pouze to, že žalobci umístili na své pozemky stavbu bez udělených povolení.
28. K rekonstrukci žalobci přistoupili dle jejich tvrzení ve veřejném zájmu na ochranu vod – zchátralá stavba měla potenciál vodní zdroj znečistit. K tomuto soud uvádí, že ani závažný technický stav stavby nezbavuje žalobce povinnosti postupovat dle stavebního zákona a ke svým činnostem si vyžádat odpovídající povolení (srov. rozsudek NSS ze dne 7. 7. 2015, č. j. 4 As 106/2015-55). Pokud si žalobci nezjistili, jaké jsou zákonné možnosti výstavby v dané lokalitě, nepožádali o souhlas příslušné úřady a realizovali novou nepovolenou zděnou stavbu, lze tvrzení o provádění stavby ve veřejném zájmu na ochraně vod označit za účelové a nepravdivé. Je tedy zřejmé, že žalobci umístili a realizovali stavbu, což ani nepopírají. Neučinili tak ale v dobré víře a za účelem ochrany veřejného zájmu, jak tvrdí.
29. Žalobci dále namítají, že napadené rozhodnutí je v rozporu s jejich legitimním očekáváním a principem jistoty. Správní orgány totiž nepostihují obdobné stavby v okolí a je tak uplatňován nerovný přístup. Z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 7. 2009, č. j. 6 Ads 88/2006-132, vyplývá, že legitimní očekávání zakládá ustálená, jednotná a dlouhodobá činnost či nečinnost orgánů veřejné moci, která potvrzuje určitý výklad a použití právních předpisů. Žalobci ve správním řízení (ostatně ani v řízení před soudem) neupozornili na jediný konkrétní případ, kdy by umístění a realizaci nové stavby obdobné stavbě žalobců v dotčeném území stavební úřad povolil, případně i přes absenci veřejnoprávních povolení orgány veřejné správy takovou stavbu tolerovaly a neučinily předmětem postihu. Žalobci tedy konkrétně neuvádí nic, na základě čeho by mohli nabýt legitimní očekávání určitého postupu veřejné správy, resp. co by dokumentovalo jejich rozdílný přístup vůči jednotlivcům ve srovnatelné situaci.

30. Nutno akcentovat, že by se nejednalo o legitimní očekávání, jehož ochrany by se žalobci mohli dovolávat, ani pokud srovnatelná stavba byla v daném území uvedeným způsobem umístěna a realizována bez reakce příslušných úřadů. Následovat správní praxi, jež by byla v rozporu se zákonem, by znamenalo povýšit postup správních orgánů nad zákonná ustanovení, což je v materiálním právním státě nežádoucí (srov. např. rozsudky NSS ze dne 12. 5. 2016, č. j. 5 As 155/2015-35, nebo ze dne 29. 6. 2016, č. j. 3 Afs 226/2015-51).
31. Na výše uvedeném nemění nic ani judikatura Ústavního soudu, na níž žalobci odkazují, neboť není na nynější věc přílehlavá. V nálezu ze dne 3. 6. 2009, sp. zn. I. ÚS 420/09 jde o situaci, kdy byla v rámci vyměřování starobního důchodu použita na stěžovatelův případ jiná norma, než očekával. Platnost mezinárodní smlouvy, jíž se dovolával, byla ukončena diplomatickou nótou, o čemž ale stěžovatel nevěděl a mezinárodní smlouva byla stále v příslušné sbírce zákonů. Nález ze dne 23. 1. 2008, sp. zn. I. ÚS 520/06 se pak týkal postupu orgánů státní správy sociálního zabezpečení v rozporu s jejich dlouholetou praxí, když požadovaly zpětně uhrazení sociálního pojištění po francouzských státních příslušnících zaměstnaných v ČR podle cizích právních předpisů. S obecnými závěry žalobce a Ústavního soudu, že orgány veřejné moci mají jednat v souladu s principy legitimního očekávání, právní jistoty a předvídatelnosti práva, krajský soud samozřejmě souhlasí. K jednání správních orgánů, které by s těmito principy bylo v rozporu, však v nynější věci ze shora uvedených důvodů nedošlo.
32. Lze se jen ztotožnit s názorem žalovaného v jeho vyjádření k žalobě, že hlavním důvodem pro zamítnutí odvolání nebylo to, zda se jedná o nepovolenou „rekonstrukci“ či výstavbu nové stavby nebo že projektová dokumentace nesplňuje stanovené náležitosti, nýbrž to, že dotčené orgány vydaly ke stavbě záporná závazná stanoviska. Ve správním řízení bylo vydáno záporné stanovisko vodoprávního úřadu (stavba je situována ve vodohospodářsky chráněném území a v ochranném pásmu II. stupně vodního zdroje), sdělení orgánu územního plánování (nejedná se o stavbu rybochovného zařízení, stavba není v souladu s platným územním plánem) a dále stanovisko Obvodního báňského úřadu (zásah stavby do dobývacího prostoru). Aby bylo možné stavbu dodatečně povolit, musí být v souladu s těmito stanovisky. Jelikož tomu tak nebylo, postupoval žalovaný správně, pokud odvolání žalobců zamítl.
33. Krajský soud uzavírá, že žalovaný i stavební úřad se dostatečně a v souladu s právními předpisy vypořádali s námitkami žalobců. Napadené rozhodnutí neshledal soud nezákonným ani nepřezkoumatelným. Bylo řádně zjištěno, že žalobci umístili novou stavbu, a to bez příslušných povolení.

VI. Závěr a náklady řízení

34. Na základě výše uvedeného soud žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl, neboť není důvodná.
35. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobkyně ve věci úspěch neměla (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly, protože mu soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 17. dubna 2024

Zuzana Bystřická v.r.
předsedkyně senátu